

Η παρέμβαση αυτή σχετίζεται με τη διαστρέβλωση των αγώνων και του ρόλου των αναρχικών και αντεξουσιαστικών ομάδων στα κοινωνικά δρώμενα και κοινωνικούς αγώνες σε όλο τον κόσμο.

Αφορμή η είδηση που δημοσιεύτηκε, σε ημερήσια εφημερίδα στις 30/1/02 με τίτλο "αυτοκριτική αρχιεπισκόπου για τους νέους". Μεταξύ πολλών αηδιών και συνηθισμένων κοινότυπων λόγων ο «λιτοδίαιτος» και «ταπεινός» αρχιεπίσκοπος, είτε και τα εξής: «ο σημερινός τεχνικός πολιτισμός μας, με την υπεραφθονία των υλικών αγαθών, την ευμάρεια και την υπερκατανάλωση, σε συνδυασμό και με το κακό-πολλές φορές- παράδειγμα από εμάς τους μεγάλους, ασκεί δυσμενή επίδραση στη διαμόρφωση του ήθους των μαθητών μας. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι κάποιοι από αυτούς τους νέους μας οδηγούνται, δυστυχώς, σε λανθασμένους δρόμους και καταλήγουν να γίνονται αντικοινωνικά και αναρχικά στοιχεία».

Καταρχήν όσον αφορά την υπεραφθονία των υλικών αγαθών την ευμάρεια και την υπερκατανάλωση αυτά ίσως υπάρχουν στην αρχιεπισκοπή και στα σπίτια των φίλων και συνεργατών του αρχιεπισκόπου και όχι στις μάζες της κοινωνίας, είτε στην Κύπρο είτε αλλού.

Τώρα όσον αφορά την σπύλωση και την αναφορά στο όνομα των αναρχικών θα θέλαμε να αναφέρουμε τα εξής:

Η εκκλησία και οι εκπροσώποι της ήταν πάντα στενά συνδεδεμένοι με το κάθε κράτος και την κάθε εξουσία, είτε αυτή ήταν εκλελεγμένοι είτε όχι. Είτε ονομαζόταν δικτατορία ή δημοκρατία. Το μόνο πράγμα που πάντοτε ενδιέφερε και ενδιαφέρει τους περισσότερους «εκπροσώπους του θεού» ήταν να μη χάσουν τα οποιαδήποτε προνόμια και ωφελήματα τους, όπως τις τεράστιες περιουσίες τους, τα πάρα πολλά κτήματα τους, και φυσικά την εξουσιαστική τους δύναμη. Αυτά όλα άσχετα από ότι διδασκόμαστε από τα παραπονημένα σχολικά βιβλία είναι ιστορικά κατεγραμμένα, είτε μιλάμε για οθωμανική περίοδο, είτε γερμανική κατοχή στην Ελλάδα και φυσικά μέχρι και σήμερα οι σχέσεις εκκλησίας και εξουσίας είναι πολύ στενές. Συμπληρώνει δηλαδή το ένα το άλλο στη καταλήστευση και εκμετάλλευση του κόσμου.

Η φτώχεια, η πείνα, οι πολέμοι, οι αμέτρητοι θάνατοι μικρών παιδιών όσο πάνε και χειροτερεύουν σε αυτή την εποχή που ζούμε έστω κι αν θέλουν να την ονομάζουν εποχή της «τεχνολογίας» και της «ανάπτυξης». Η επιχείρηση όμως που λέγεται εκκλησία ορθόδοξη ή καθολική ή οτιδήποτε άλλο στο μόνο έργο που δίνει σημασία είναι αυτό που ξέρει καλύτερα. Να μετράει τα κέρδη της να αποκοιμίζει τον κόσμο, και να προσπαθεί να τον χαλιναγωγήσει σε κάθε εξεγερτική ή επαναστατική του προσπάθεια.

Πώς μπορεί κάποιος πάμπλουτος να μιλά για πείνα και εξαθλίωση; Πώς μπορεί κάποιος που για νοσηλεία και εξετάσεις πάει σε κλινικές και νοσοκομεία πολυτελείας να μιλάει για αρρώστιες και ανθρώπινα δράματα; Πρέπει επιτέλους η κοινωνία να καταλάβει ποιοι είναι με το μέρος της και ποιοί όχι. Είναι με το μέρος της αυτοί που μιλούν «για αγάπη και συμπόνια και υποστηρίζουν πολέμους και σφαγές»; Είναι για το καλό της κοινωνίας όλες αυτές οι σφαγές των ιερέων εμπλουτισμένες με ρόζ ιστορίες και παρακολουθήσεις;

Εμείς ως αναρχικοί και αγωνιζόμενοι άνθρωποι δεν θα μπούμε και ούτε θα δεχτούμε ποτέ μας την εξουσιαστική λογική. Ήμαστε κι εμείς ένα κομμάτι που βγαίνει

κατευθείαν από την κοινωνία και αγωνίζεται μέσα σε αυτήν και παρά τον πόλεμο που γίνεται εναντίον μας δεν θα σταματήσουμε ποτέ τον αγώνα. Όσο υπάρχει αδικία, εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενοι, όσο θα μπαίνει το κέρδος πιά ψηλά από την ανθρώπινη ζωή και ελευθερία, πάντα θα υπάρχει η αναρχία και οι αναρχικοί, μέχρι όλα αυτά που δημιουργούν τα πιο πάνω να καταστραφούν.

Δηλαδή ζητούμε την καταστροφή και την εξαφάνιση κάθε είδους εξουσίας και ιεραρχίας πάνω στη γή. Ο κοινωνικός πόλεμος, ο μόνος πόλεμος ενάντια στο κράτος και σε κάθε λογής εξουσιαστές θα συνεχιστεί μέχρι να έρθει η κοινωνική απελευθέρωση που θα ανοίξει το δρόμο για μια αναρχική και ελεύθερη κοινωνία.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΗΡΥΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ο Αγαθάγγελος, δεσπότης Χανίων το καιρό της κατοχής, χαιρετά φασιστικά το παρεάκι του από Γερμανούς αξιωματικούς.
Φωτογραφία: Ν. Μακρυγιάννη ΚΡΗΤΗ 1941 «Το λυκόφως των ελπίδων».